

υπάλληλος

υπάλληλος, ο, η, ουσ. [<αρχ. ὑπάλληλος], ο υπάλληλος· (υποτιμητικά) άτομο που προσκολλάται σε κάποιον πλούσιο και του κάνει διάφορα θελήματα, με την ελπίδα πως θα αποκομίσει κάποιο όφελος: «κοτζάμ άντρας και είναι υπάλληλος του τάδε || γιατί να πάω να σου πάρω τσιγάρα, υπάλληλός σου είμαι;»·

- πεζοδρομιακός υπάλληλος, βλ. λ. [πεζοδρομιακός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας